അമ്മയുടെ ദൈവമാതൃഭക്തി

V

അപ്പനും അമ്മയും കൊതിക്കുന്നു, ബാലികയായ കൊച്ചുറോസയെ വിവാഹം കഴിച്ചയക്കണമെന്ന്. കൊച്ചുറോസ നിശ്ചയിക്കുന്നു, തനിക്കു ഒരു കന്യാസ്ത്രീയാകണമെന്ന്. കൊച്ചുറോസക്ക് 9 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ, മാതാപിതാക്കളിലും കൊച്ചുറോസയിലും ഉണ്ടായ 'രണ്ടു കൊതികൾ' ഇവിടെ വിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. ഒടുവിൽ കൊച്ചുറോസ എന്ന മകൾ, സകല സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളും ഏറ്റു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കളുടെ മുഖത്തുനോക്കി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. "എനിക്കൊരു കന്യാസ്ത്രീയാകണം' എന്ന്. കൊച്ചുനാൾ മുതൽ വാത്സല്യനിധിയായ തന്റെ സ്വന്തം അമ്മ നല്കി വന്നിരുന്ന പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രി മറിയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങളും പുണ്യ കഥകളും കൊച്ചു റോസയിൽ ആഴത്തിൽ വേരുറച്ചിരുന്നു. ലോകരക്ഷകന്റെ മാതാവും മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ അമ്മയുമായ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ പുണ്യപാതയിലുള്ള ജീവിതകഥ, കൊച്ചുറോസ അറിയാതെത്തന്നെ അവളിൽ ദൈവ മാതൃഭക്തിയുടെയും മാതൃസ്നേഹത്തിന്റെയും മുളകൾ പൊട്ടി മുളപ്പിച്ചിരുന്നു.

സ്വന്തം അമ്മയുടെ മടിയിലിരുത്തി കൊച്ചുറോസയെ താലോലിക്കുന്നതോടൊപ്പം കന്യകാമാതാവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോൾ, കൊച്ചുറോസ ഏറ്റവും അധികം ശ്രവിച്ചിട്ടുള്ളത് 'നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമെ' എന്ന പ്രാർത്ഥനാ മന്ത്രമായിരുന്നു. നന്മനിറഞ്ഞ മറിയത്തിന്റെ അമൃതരസം മതിയാവോളം മകൾക്കു പകർന്നു നല്കുന്നതിൽ ആ പെറ്റമ്മ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. "ജപമാല കളിപ്പാട്ടമല്ല, എങ്കിലും ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, സുലഭമല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് ഞാൻ കൈകൊണ്ട് തൊട്ടു കളിച്ച ആദ്യത്തെ കളിപ്പാട്ടം ജപമാലമായിരുന്നു. മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഞാൻ അവസാനമായി സ്പർശിച്ചതും ഈ ജപമാലയായിരുന്നു. 'ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടല വരെ' എവുപ്രാസ്യമ്മയുടെ കുറിപ്പാണിത്". *(കഥ പറയുന്ന എവുപ്രാസ്യമ്മ, പേജ് 53).* ആ അമ്മയോടുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും കൊണ്ടാണ് കേവലം ഒമ്പതാം വയസ്സിൽ, അമ്മയുടെ പുത്രന്റെ മണവാട്ടി കന്യാസ്ത്രിയാകണമെന്ന് സ്വന്തം

മാതാപിതാക്കളോട് വെട്ടിത്തുറന്ന് പറയുവാൻ എവുപ്രാസ്യമ്മക്ക് കഴിഞ്ഞത്. അവിടം മുതൽ എവുപ്രാസ്യമ്മ ദൈവമാതൃഭക്തിയിൽ താങ്ങും തണലും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു; ആ ഭക്തിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു.

തന്റെ ആത്മപിതാവിനെഴുതിയ 30-ാമത്തെ കത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. എന്റെ പിതാവെ, ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഏകദേശം $1\frac{1}{2}$ മണി സമയം എന്നു തോന്നുന്നു. വളരെ പ്രകാശമുള്ള ഒരു മേഘം ഇറങ്ങി വരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അതിന്മേൽ അനേകം നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, വല തുവശമാകുന്നു നിന്നത്. വളരെ സ്നേഹത്തോടെ എവുപ്രാസ്യ എന്നു വിളിച്ചു... എന്റെ മകളെ! നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലെ, ഞാൻ അമലോത്ഭ വയും നിന്റെ അമ്മ മറിയവും ആയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ 9 വയ സ്സിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന മാലാഖമാരുടെ ആരാധനയെ നിന്റെ ആത്മപി താവിനെ കൂടി അറിയിക്കണം. അതെനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമുള്ളതായി രിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഇതിന്മേൽ നിനക്കുണ്ടായിരുന്ന സംശയത്തെ ഞാൻ തീർത്തു തന്നിരിക്കുന്നതും കൂടെ വിവരമായി അറിയിക്കണം എന്ന് കല്പിച്ചു. ഇതുകൂടെ അറിയിക്കുക, മനുഷ്യരുടെ പാപം അധികമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞായറാഴ്ച പട്ടക്കാർ ചൊല്ലുന്ന കുർ ബ്ബാന മനുഷ്യരുടെ പാപപരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി ചൊല്ലുകയും ചൊല്ലി ക്കുകയും വേണമെന്ന് ഞാൻ അറിയിച്ചതായി പറയണം... എന്റെ പിതാ വേ, മാലാഖമാരുടെ ആരാധന അമ്മ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ മുടങ്ങാതെ ഞാൻ ചെയ്തിരുന്നു.

ഞാൻ വീട്ടിൽ വച്ച് എന്റെ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു മാലാഖമാരുടെ രാജസ്ത്രീയെ എന്ന് പറയുന്നത് എന്താകുന്നുവെന്ന്. അപ്പോൾ അമ്മ, മാതാവിന്റെയും മാലാഖമാരുടെയും കാര്യം പറഞ്ഞു തന്നു. അവർ കർത്താവിനെ ആരാധിക്കും എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു തന്നു. എന്തോ പിതാവേ, എനിക്ക് അതിന്മേൽ വലിയ വിചാരമായി. ഉറങ്ങാതെ കിടന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു. നല്ല ചേലുള്ള ഒരു പെണ്ണ് എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് എന്നെ വിളിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. നമുക്ക് കർത്താവിനെ ആരാധിക്കാം. 1-ാം വൃന്ദം മാലാഖമാർ ചേർന്ന് ആരാധിക്കുന്നു. എന്ന് പറഞ്ഞ് ഓരോ മണിക്കൂറിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ഈ കൊച്ചു കടലാസ്സിൽ കുറിച്ചി രിക്കുന്ന പ്രകാരം 3 ദിവസം അടുപ്പിച്ച് ഈ നല്ല ചേലുള്ള പെണ്ണ് എന്നെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ചു. അതോടെ മണിക്കൂറുകൾ എല്ലാം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞു. അത് ഒരിക്കലും ഞാൻ മറക്കുകയില്ല. എന്റെ പിതാവെ, ഈ ആളെ അന്ന് എനിക്ക് തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ തിരിഞ്ഞു.

അന്ന് എനിക്ക് (9) വയസ്സ് പ്രായമാകുന്നു. എന്നെ മഠത്തിൽ കൊണ്ടാക്കി തരണമെന്ന് അപ്പനോടും അമ്മയോടും പറഞ്ഞോളോ എന്ന് പറഞ്ഞ് പോയി (*ലിഖിതങ്ങൾ,* കത്ത് 30, 1904 ഫെബ്രുവരി, 18).

അധികം വൈകാതെ വീണ്ടും എവുപ്രാസ്യമ്മ ആത്മപിതാവിന് എഴുതി. പുലർച്ചെ 4 മണിമുതൽ മണിക്കൂറുകൾ ഇടവിട്ട് ഓരോ വൃന്ദം മാലാഖമാരോട് ചേർന്ന് ആരാധിക്കേണ്ടവിധം. "രാത്രി 8 മണി തുടങ്ങി 9-ാം വൃന്ദം മാലാഖ ചേർന്ന് കർമ്മലീത്ത സഭയു[ടെ] ശേഷം എല്ലാ സഭകളുടെയും പുണ്യവർദ്ധനക്കും ഒടുക്കത്തോളമുള്ള നിലനില്പിനു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണം. കർമ്മലീത്ത സഭയിൽ നീ കൂടുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ആ സൗന്ദര്യമുള്ള പെണ്ണിനെ ഞാൻ വളരെ നോക്കി. കണ്ടില്ല. എങ്ങോട്ടോ പോയത് എന്ന് അറിഞ്ഞുമില്ല" *(ലിഖിതങ്ങൾ, കത്ത് 31, 1904 ഫെബ്രുവരി, പേജ് 152).*

പരിശുദ്ധ അമ്മയെ അനുകരിച്ച് മൗനമായി ക്ഷമിക്കുവാനും സഹിക്കുവാനുമുള്ള അറിവും പരിശീലനവുമാണ് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ തന്റെ അമ്മയിൽ നിന്ന് മകൾക്ക് ലഭിച്ചത്. സ്വന്തം അമ്മയെ കാണുമ്പോഴൊക്കെ, കൊച്ചുറോസ അകക്കണ്ണുകൾക്കൊണ്ട് കന്യകാമറിയത്തെ കാണുമായിരുന്നു. ദിവ്യരക്ഷിതാവും അവിടുത്തെ അമ്മയും കൊച്ചുനാൾ മുതൽ എവുപ്രാസ്യമ്മയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സന്തത സഹചാരികളായി, ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തികളായി മാറുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സത്യം, അവളുടെ ആത്മാവിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ തുറന്നുവക്കുന്ന കത്തുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

മഠത്തിൽ ചേരുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായുള്ള ബോർഡിങ്ങ് ജീവിതം തുടങ്ങിവച്ച കാലം. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവൾക്ക് കഠിനമായ രോഗം പിടിപെട്ടു. ചികിത്സക്കായി വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കണമെന്ന് തീരുമാനമെടുത്ത ദിവസം രാത്രിയിൽ ഉണ്ണിയേശുവിനെ കയ്യിലെടുത്തിട്ടുള്ള കന്യകാമാതാവും യൗസേപ്പ് പിതാവും ദിവ്യ പ്രകാശപൊലിമയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവൾക്ക് രോഗവിമുക്തി നല്കിയിട്ടുള്ളതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചുറോസയുടെ ദൈവമാതൃഭക്തിയുടെ ഒരു നിദർശനമാണ് ഈ ദർശനാനുഭവ സാക്ഷ്യത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നത്.

ഒരു കൈക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവ ഹൃദയത്തിൽ പറ്റിച്ചേർന്ന് കിടന്നാണ് എവുപ്രാസ്യമ്മ ആദ്യന്തം

വളർന്നത്. "എന്റെ പെറ്റമ്മയേക്കാൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചാശ്വസിപ്പിച്ച് പരിപാലിച്ച് വളർത്തിയ എന്റെ അമ്മ" എന്നാണ് പരിശുദ്ധ കന്യകാമാതാവിനെ എവുപ്രാസ്യമ്മ വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്.

കർമ്മലസഭയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥയും സംരക്ഷകയും സർവ്വോപരി മാതൃകയുമായി സ്ഥാപകപിതാക്കന്മാർ നല്കിയത് പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തെയാണ്. അതിനാൽതന്നെ എവുപ്രാസ്യമ്മക്ക് ഒരു കൊച്ചുമകളെപ്പോലെ ആശ്രയത്വവും അടുപ്പവുമായിരുന്നു കന്യകാ മറിയത്തോട്. തന്റെ മാതൃകയും മദ്ധ്യസ്ഥയുമായ മാതാവിനെ ആദരിക്കേണ്ടതും അനുകരിക്കേണ്ടതും മാതാവിന്റെ മാതൃക ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ വേണമെന്ന് എവുപ്രാസ്യമ്മ ഉള്ളിലുറപ്പിച്ചിരുന്നു. സുവിശേഷത്തിലെ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും പരിശുദ്ധ അമ്മയേയും ഒന്നിച്ചാശ്ലേഷിച്ച ഒരു അനുഗൃഹീത കന്യകയായിരുന്നു എവുപ്രാസ്യമ്മ. അമലോത്ഭവ മാതാവുമായുള്ള ഗാഢബന്ധം അമ്മയും മകളും തമ്മിലുള്ള ഊഷ്മള ബന്ധം പോലെയായിരുന്നു. ഈ ഊഷ്മള ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുവാനും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും എവുപ്രാസ്യമ്മ തെരഞ്ഞെടുത്ത വഴി ജപമാല ചൊല്ലുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ജപമാല അവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ നിധിയും ശക്തിയും ആയിരുന്നു. ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജപമാല ചൊല്ലലായിരുന്നു 'പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അമ്മയുടെ' പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന.

മാതൃഭക്തിയുടെ ആഴവും പരപ്പും ആത്മപിതാവിനെഴുതിയ കത്തുകളിൽ പ്രകടമായി കാണാം. **"എന്റെ അമ്മ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ വളരെയുണ്ട്. 'അമ്മയൊന്നുള്ളത് നമുക്ക് എത്രയോ ഭാഗ്യം' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞ് ഞാൻ അടങ്ങുന്നു. ഈ അമ്മയില്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ എന്തായി പോയേനെ പിതാവേ" (*ലിഖിതങ്ങൾ,* കത്ത് 35, 1905 ഫെ. 1). വീണ്ടും ജൂൺ 1-ാം തിയ്യതി എവുപ്രാസ്യമ്മ ആത്മപിതാവനെഴുതി: "ഒരിക്കൽ പരിശുദ്ധ അമ്മ, എന്റെ തിരുക്കുമാരൻ പാപികളിൽ നിന്ന് അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടത്തെക്കണ്ട് എന്റെ ഹൃദയം വളരെ ദുഃഖിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. മാസത്തിന്റെ ഒന്നാം ശനിയാഴ്ച, കൂട്ടമായി വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൈക്കൊണ്ട് എന്റെ തിരുഹൃദയത്തിന് പരിഹാരമായി കാഴ്ചവക്കുന്നത് എനിക്ക് വളരെ ആശ്വാസമാകുന്നു മകളെ, നീ അതിനായി താല്പര്യപ്പെടണം" എന്നു പറഞ്ഞു. (*ലിഖിതങ്ങൾ,* കത്ത് 37, 1905 ജൂൺ 1). അമ്മയും മകളും എന്ന സ്നേഹപാരമ്യത്തിൽ, അമ്മ, മകൾക്ക് നല്കിയ വികാരനിർഭരമായ ഒരു ദർശനമായി രുന്നു**

കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. ഈ ദർശനം കഴിഞ്ഞ് നീണ്ട പന്ത്രണ്ടു വർഷങ്ങ ൾക്കുശേഷം ഇതേ ദർശനം കന്യകാമാതാവ് ആവർത്തിച്ചു. അത് ഫാത്തിമായിലായിരുന്നു. തന്റെ ദിവ്യസുതനെതിരായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന പാപങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായി ആദ്യശനിയാഴ്ച വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും തന്റെ അമലോത്ഭവ ഹൃദയത്തെ ആശ്വസിപ്പിക്കണമെന്നും ലോകത്തോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചത് ഈ ദർശനത്തി ലായിരുന്നു. ഒരു വ്യത്യാസമേ ഉള്ളൂ, ഫാത്തിമായിൽ രണ്ടുമൂന്ന് ഇടയ കുട്ടികൾക്കായിരുന്നു ദർശനം നല്കിയത്. അതേ ദർശനം നല്കുന്ന തിന് 12 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പരിശുദ്ധ അമ്മ സ്വന്തംപുത്രി എവുപ്രാസ്യ മ്മയെ തെരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നുള്ളതാണ് സ്വർഗ്ഗീയമായിട്ടുള്ളത്.

എവുപ്രാസ്യമ്മയോട് മുൻകൂറായി പറഞ്ഞ ഒരു ദർശനം കൂടി അമ്മ സാക്ഷിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പ പരിശുദ്ധ മറിയ ത്തിന്റെ വിമലഹൃദയത്തിന് ലോകത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് പ്രഖ്യാ പനം നടത്തിയ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ എവുപ്രാസ്യമ്മക്ക് വളരെ സന്തോ ഷമുണ്ടായതായി സിസ്റ്റർ യോവാക്കിം അനുസ്മരിക്കുന്നു: "ആ പ്രഖ്യാ പന സമയത്ത് അമ്മയുടെ അരികത്ത് ഞാനുണ്ടായിരുന്നു. ഉടനെ അമ്മ സന്തോഷത്തോടെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഈ കാര്യം മാതാവ് എന്നോട് കുറേ മുമ്പ് പറഞ്ഞതാണ്. എന്നിട്ട് ഞാനതു പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ഇന്നതു നടന്നു."

1911 സെപ്തംബർ 6-ാം തിയ്യതി ആത്മപിതാവിനെഴുതിയ കത്തിൽ, തന്നെ അതിശക്തിയോടെ ആക്രമിക്കുകയും ദൈവത്തെയും മറിയ ത്തെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് വാക്ക് തരുകയും ചെയ്താൽ ഉപദ്രവി ക്കാതെ പോകാമെന്ന് പറയുയും ചെയ്ത ദുഷ്ടാരൂപികളോട് മാതാ വിന്റെ മകൾ ധീരമായി പ്രതികരിച്ചത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "നിന്റെ തലയെ തകർത്തിരിക്കുന്ന കന്യകാമറിയം എന്റെ അമ്മയാകുന്നു. ഞാൻ എന്റെ വശമൊക്കെക്കൊണ്ടും ഈ അമ്മയെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം കഴിഞ്ഞാൽ എന്റെ സർവ്വശരണവും ആശ്വാസവും ഈ അമ്മയാ യിരിക്കുന്നു" എന്നാണ്. (*ലിഖിതങ്ങൾ,* കത്ത് 64 - 1911 സെപ്തംബർ 6).

പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ ജീവിത രഹസ്യങ്ങളും അവയോട് ബന്ധ പ്പെട്ട തിരുനാളുകളും എവുപ്രാസ്യമ്മക്ക് പരിശുദ്ധ അമ്മയോടൊപ്പം ആ രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുവാനുള്ള അവസരങ്ങളായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ അമ്മ തന്നെയാണ് മകളായ എവുപ്രാസ്യമ്മയെ ജപമാല

ചൊല്ലാൻ പഠിപ്പിച്ചതെന്നു കൂടി എവുപ്രാസ്യമ്മ അവകാശപ്പെടുന്നു. പരി. അമ്മയും എവുപ്രാസ്യമ്മയും കൂടി പലപ്പോഴും കൊന്ത ജപിച്ചിട്ടു ള്ളതായി എവുപ്രാസ്യമ്മ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

പരിശുദ്ധ അമ്മയെക്കുറിച്ച് സ്വയം ചൊല്ലുകയും മററുള്ളവരെ ക്കൊണ്ട് ചൊല്ലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഏതാനും സുകൃതജപങ്ങൾ എവുപ്രാസ്യമ്മ തന്നെ സ്വന്തമായി കുത്തിക്കുറിച്ചൊരുക്കിയിട്ടുണ്ട്:

"ദൈവ ജനനിയായ അമലോത്ഭവ കന്യസ്ത്രീമറിയത്തെ ത്രി ലോകരാജസ്ത്രീയായി വാഴ്ത്തി സ്തുതിക്കുന്നു."

"എന്റെ അമ്മേ, ഞാൻ നിന്റെ മകളാകുന്നു എന്ന് ഓർത്ത് എപ്പോഴും കാത്തുകൊള്ളണമെ! എന്റെ തെറ്റുകൾ തീർത്തുതരണമേ!"

"സ്വർഗ്ഗരാജ്ഞി, ഞാൻ അങ്ങേ പക്കൽ വന്നു ചേരും വരെ എന്നെ കൈവിടല്ലേ".

"പരിശുദ്ധ അമ്മേ, എല്ലാവിധത്തിലും ഈശോയെ സ്നേഹിക്കു ന്നതിന് ഒരു വലിയ ഹൃദയം എനിക്കു നല്കണമെ!"

"എന്റെ ഈശോയെ! എന്റെ പരിശുദ്ധ അമ്മേ, എന്റെ ആത്മാവി നെയും ശരീരത്തെയും കന്യാവ്രതത്തേയും നിങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ള ണമെ!"

(*മൊഴിമുത്തുകൾ*, പേജ് 50, 52, 53)

തന്റെ സഹനങ്ങളിൽ ശക്തി പകർന്നും ആശ്വാസം നല്കിയും പരിശുദ്ധ അമ്മ, അവളുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞുനിന്നു. പ്രതിസ ന്ധികളിൽ അവൾ ആശ്വാസവും അത്താണിയും കണ്ടെത്തിയിരുന്നത് അമ്മയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ അമ്മ എവുപ്രാസ്യമ്മയോട് സഹനത്തിന്റെ പൊരുളും പരിശുദ്ധിയും വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ദർശനം തന്റെ ആത്മപിതാവിന് എഴുതി അറിയിക്കുന്നു. "എന്റെ മകളെ! നിന്റെ ആയുസ്സുകാലത്തിൽ വളരെ കൂട്ടങ്ങൾ പാടുപെടുവാനും സഹി പ്പാനും ഉണ്ടാകും. എല്ലാം നല്ലവണ്ണം സഹിക്കണം. ഒടുക്കത്തോളം ഇതു പോലെ നിലനില്ക്കണം" (*ലിഖിതങ്ങൾ,* കത്ത് 14, 1901 നവംബർ 15).

പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ ഇഷ്ടപുത്രിയെന്ന നിലയിലുള്ള സ്വാത ന്ത്ര്യവും സ്വാധീനവും എവുപ്രാസ്യമ്മ തന്റെ വേണ്ടപ്പെട്ടവർക്കൊക്കെ

വേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പാപികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും ശുദ്ധീകരാത്മാക്കളുടെ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കും പുറമെ ശീശ്മ പ്രസ്ഥാന ങ്ങൾക്കെതിരായും അമ്മ കന്യകാമറിയത്തോട് മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം യാചിക്കു മായിരുന്നു. എവുപ്രാസ്യമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് പരി. അമ്മ അനു ഗ്രഹദായകമായ പ്രത്യുത്തരം നല്കിയിരുന്നു. താൻ സ്വന്തമാക്കിയ മരിയാ ഭക്തിയിലേക്ക് മറ്റുള്ളവരേയും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ 'ദൈവ മാതൃഭക്ത'ക്ക് സാധിച്ചിരുന്നു.

എവുപ്രാസ്യമ്മ രോഗിയായി കിടന്നപ്പോഴൊക്കെ, സഹായികളും ശുശ്രൂഷികളും ഇല്ലാത്ത അവസരങ്ങളിൽ, പരിശുദ്ധ ജനനി സ്വന്തം കുഞ്ഞുമകളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന അമ്മയെപ്പോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന് എവുപ്രാസ്യമ്മയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതും സൗഖ്യം പകരു ന്നതുമായ അനുഭവം എവുപ്രാസ്യമ്മ തന്നെ ആത്മപിതാവിന് എഴുതി യിട്ടുണ്ട്.

ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം തള ർന്നു കിടക്കുമ്പോൾ പോലും, കൈവിരലുകൾക്കിടയിലൂടെ കൊന്തമ ണികൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്, രോഗിണിയായ അമ്മയെ കാണുവാൻ വരുന്നവരിൽ അതിശയം ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോ ഗ്യത്തിലും കൊന്തയൊഴിഞ്ഞ കൈകളുമായി എവുപ്രാസ്യമ്മയെ കാണുക പ്രയാസമായിരുന്നു. **മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ടുകൊണ്ടിരി ക്കുമ്പോഴും ജപമാലയിലെ മണിമുത്തുകൾ, വിശ്രമമില്ലാതെ വിരലുകൾ ക്കിടയിൽ വിശുദ്ധമായി വ്യാപരിച്ചിരുന്നു!**